

عنوان مقاله:

سکوت و حذف روایی و پیوند آن با شیوه روایتگری، فرم و شگردهای روایی در رمان رود راوی

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

قدرت قاسمی پور - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

نصرالله امامی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

طاهره جوشکی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

روایت به مثابه یک گفتمان، از بخش‌های ناگفته و گفته‌شده تشکیل شده است. ناگفته‌ها یا سکوت‌ها، به حذف‌ها، غیاب‌ها، گسست‌ها یا خلاءهای معنادار و دلالت‌مند در روایت اشاره دارد. در مباحث روایت‌شناسی ساختگرا، به سکوت روایی کمتر پرداخته شده است. با این حال برخی از مباحث روایت‌شناسی با مفهوم سکوت و حذف روایی پیوندی تنگاتنگ دارند. در این پژوهش، با روشی مبنایی‌تحلیلی و با بهره‌گیری از مباحث روایت‌شناسی، رمان پیچیده رود راوی از منظر سکوت روایی تحلیل شده است. در تحلیل رمان، از برخی مباحث روایت‌شناسی مانند شیوه روایتگری، میزان اعتمادپذیری راوی، طیف حضور راوی در داستان، انواع فاصله، شیوه‌های اطلاع‌رسانی و نوسان در آن‌ها، انگیزه راوی، روایت باواسطه یا چندلایه، مبحث دیرش و نیز مفهوم فرم بهره گرفته شده و پیوند آن‌ها در این رمان با سکوت و حذف روایی واکاوی شده است. راوی فریب‌کار این رمان، در جهت انگیزه روایی خود، شگردهای روایی مختلفی را به کار می‌گیرد یا ایجاد می‌کند تا حذف‌ها و سکوت‌های روایت را بپوشاند یا موجه جلوه دهد و وجوه اعتمادناپذیری خود را پنهان کند.

کلمات کلیدی:

سکوت روایی، حذف، عناصر روایت، شگردهای روایی، رود راوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124344>

